

Sygn. akt V CNP 101/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi JW

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w B.

z dnia 7 lipca 2005 r. sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa D. Sp. z o.o.

przeciwko JW

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lipca 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 7 lipca 2005 r. Sąd Rejonowy w B. nakazał pozwanej JW zapłatę powodowi 400 zł z odsetkami umownymi w wysokości 9% dziennie od dnia 4 kwietnia 2005 r.

Nakaz zapłaty został zakwestionowany przez pozwaną skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ § 2 k.p.c.) w części zasądzonej odsetki umowne. Pełnomocnik skarżącej zarzucił nakazowi zapłaty naruszenie prawa procesowego w postaci art. 499 pkt 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, a także naruszenie prawa materialnego (art. 353¹ k.c. w związku z art. 58 § 2 k.c. i art. 481 § 2 k.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., w sytuacji gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uzależniona jest od istnienia wyjątkowego wypadku polegającego na występowaniu niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

W przedmiotowej sprawie taki wyjątkowy wypadek nie występuje. Skarżąca nie sprecyzowała w sposób wystarczający, które podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka i obywatela zostały jej zdaniem naruszone, gdyż powołała się tylko ogólnie na art. 32 oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wniesiona skarga jest niedopuszczalna także z tej przyczyny, iż - jak sama skarżąca wskazuje - była możliwość zaskarżenia nakazu zapłaty. W istocie skarżąca zastępuje skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia środki odwoławcze przysługujące od nakazu zapłaty na zasadach ogólnych, w sytuacji gdy w sposób zawiniony środki te sama utraciła.

W tej sytuacji skarżąca nie była uprawniona do zaskarżenia skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w I instancji (art. 424¹ § 2 k.p.c.), a to oznacza niedopuszczalność tej skargi z innych przyczyn (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).